

докосвайки се до сравнителната славянска митология за змейове, змеици, самодиви, юди, богове и богини, които се поменаватъ и у насъ:¹⁰ Перунъ, Вихъръ, Лада, Лело, Ярило и пр.¹¹ Между българскитѣ и елински митове има общо, казва Раковски: гърцитѣ били създали деветътѣ музи отъ българскитѣ самодиви.¹² Суевѣрията, вѣрванията въ духове, гаданията, които сж една временна заблуда на низкокултуренъ народъ, Раковски вѣрва, че тѣхъ „учението и доброто възпитание ще успѣе да истреби и исчисти;“ тѣхъ той намира въ старитѣ народни пѣсни, които сж „повече исторически, а не ходожествени и измислени“.¹³ За изучаване на нашата древность Раковски счита тѣзи пѣсни като „най-изобилни источникъ“.¹⁴

Той твърди, че преди християнството ние сме имали богата митология, писменость и книжнина.¹⁵ Въ названията на мѣстности, планински върхове и въ старитѣ имена намира чисто славянски произходъ, не татарски; а за мненията на неговитѣ противници казва, че тѣ сж „смѣшно мждруване на учени глави“.¹⁶ Забелязва, че преди падане подъ турцитѣ, въ България е „цвѣтѣло всѣкакво искусство и